

[Oluf Pedersen.]

hverken med finansministeren eller ministeren for offentlige arbejder, efter det svar. Man vil lade den handlende betale for de varer, som han ikke har fået, endda betale afgift af dem. Det synes at være begrundet, når fabrikant Hvims skriver til mig — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Fristes man ikke til at tænke på Wessels: „for smed at rette bager“. Her er en tyv, der ryger cigaretter, hvoraf der svares afgift... men da man ikke har tyven ved hånden... ja, så er der en anden borger, som skal betale afgiften... så bliver jo dog afgift for cigaretter betalt, eller omskrevet „så bliver dog liv for liv betalt.“ „Den bager græd gudsjammerligt, da man ham førte væk.“

For mig er det et principielt spørgsmål, og efter at både den højtærede finansminister og den højtærede minister for offentlige arbejder har erklæret, at de mangler den fornødne lovhjæmmel til at finde en rimelig ordning i denne sag og i andre sager på linie hermed, ja, så har jeg kun den mulighed tilbage at gøre et forsøg på at skabe en lovhjæmmel, der sikrer, at staten betaler tab, der fremkommer, når der stjæles beskattede varer, medens disse er i statens, i dette tilfælde i statsbanernes, varetægt.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om danske skibes forsikring mod krigsfare.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 773).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 148 stemmer; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive stillet statsministeren.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 774).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Tholstrup: Jeg havde ventet, at den højtærede handelsminister her ved tredie behandling havde givet den redegørelse, som jeg efterlyste både ved første og anden behandling. Jeg er skuffet over, at det ikke er lykkedes at få en klar udtalelse om, hvorfor det er nødvendigt at oparbejde en reserve, som relativt er 5—10 gange så høj som den reserve, der er oparbejdet til at imødegå tab ved skibsforslis på grund af minefare eller anden af krigstidens årsager.

Jeg anmoder endnu en gang den højtærede minister om her at give en forklaring på, hvorfor det skal opfattes som rimeligt at fortsætte med at opkræve denne afgift.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg gav ved første behandling af sagen her det ærede medlem hr. Tholstrup tilsagn om at forelægge de af ham rejste problemer for instituttets bestyrelse og mente, at det ærede medlem ville være tilfreds hermed. Vi kan jo ikke uden videre ophæve disse bestemmelser, men jeg har fundet det rimeligt at fremlægge de af det ærede medlem rejste problemer for instituttet, og det har jeg givet tilsagn om, og det tilsagn står jeg ved.

Tholstrup: Hvis den højtærede ministers svar skal opfattes således, at en forhandling med forsikringsinstituttet eventuelt kan føre til en nedsættelse af taksterne, så føler jeg mig tilfreds med svaret.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Det vil ikke være nemt for mig